

LA VIOLETA NO VIOLETA

Penseu que la igualtat de gènere s'ha aconseguit? Doncs no. Ara mateix la Violeta està a casa seva amb el seu pare i malauradament la Violeta no té mare. El seu pare va matar la mare pel fet de ser dona. La seva germana va marxar de casa quan va poder, per culpa del seu pare. La Violeta, que té 10 anys, sempre està molt trista perquè el seu pare la maltracta.

Avui, la Violeta està especialment trista ja que el seu pare avui no l'ha deixat vestir-se amb un xandall. El seu pare diu que això és de nens i que les noies han de vestir femenines, és a dir, que han de dur faldilla o vestit de color rosa o lila.

La Violeta ja està farta i protesta al pare, però ell li fa un cop de puny a l'ull i li diu que calli o serà pitjor. La Violeta comença a plorar i marxa a la seva habitació. Al pare de la Violeta no l'importa que la Violeta plori perquè diu que les dones no serveixen per a res. La Violeta para de plorar i es prepara una motxilla ja que: ha decidit marxar aquesta mateixa nit.

Passen diverses hores i ja és de nit, són les 1:00am i té tot preparat, surt per la finestra i va cap a la plaça on sap que hi ha una parada d'autobús. Trenta minuts més tard arriba un autobús que para. La Violeta puja i inicia una conversa amb el conductor:

- Què fas tu sola tan tard?- pregunta el conductor.
- He marxat de casa per culpa del meu pare. – respon la Violeta.
- On vols anar? – pregunta el conductor.
- A la comissaria de policia, si us plau.- respon la Violeta.
- D'acord. – diu el conductor.

El conductor arrenca l'autobús i duu a la Violeta a la comissaria-

- Ja hem arribat.- diu el conductor.
- Gràcies, adéu! - acomiadant-se la Violeta.
- Adéu! – s'acomiada el conductor.

La Violeta entra a la comissaria i es troba un policia amb qui parla.

- Hola, què vols? – diu el policia.
- Hola, soc la Violeta, tinc 10 anys i m'agradaria posar una denuncia al meu pare. – diu la Violeta.
- Per què? – pregunta el policia.

- Per violència de gènere i maltracte infantil. – respon la Violeta.
- Què ha passat? – pregunta preocupat el policia.
- Degut a la teva edat, no pots posar cap denuncia però nosaltres ja ens encarregarem. Vols que et portem a un orfenat? – pregunta el policia.
- Si, de totes maneres no puc fer una altra cosa... –diu la Violeta.

Els policies porten la Violeta a l'orfenat més proper.

Aquell orfenat, a més de ser vivenda, també té escola. La Violeta mai havia estat en un orfenat i es mostra sorpresa ja que és molt gran i bonic. Faltava una setmana per començar l'escola i ja havia decidit una cosa: volia ser policia. Per aconseguir això hauria d'estudiar i esforçar-se moltíssim. La Violeta ja tenia els llibres i va voler començar a estudiar per ser la millor de la classe. Van passar diverses setmanes i va haver un examen: la Violeta va treure un excel·lent. I així va passar a cada examen i els següents cursos.

Van passar molts anys, la Violeta ja estava a la universitat i li anava superbé amb els estudis, tant bé li anava que es va graduar i de la carrera de policia. La Violeta estava molt feliç ja que per fi arrestaria al seu pare, cosa que la policia no va poder.

La Violeta va anar a la casa del seu pare i va aconseguir arrestar-lo. Ell va anar a la presó i la Violeta va entrar al departament d'atenció a la dona, just el que ella volia.